

прибутковості, внутрішньої норми прибутковості, строку окупності. При використанні показників для порівняння різних проектів (варіантів проекту) вони повинні бути доведені до порівнянного вигляду і можуть визначатися за мінімумом наведених витрат. Також доцільне використання якісного підходу при порівнянні проектів, який оцінює стратегічну ефективність нововведення в плані отримання довгострокових переваг.

Список використаних джерел

1. Глушенкова А. Особливості управління інноваційними проектами у сфері телекомунікацій та інформатизації. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2015. № 4 (14). С. 72–77.
2. Головінов О. М. Інноваційна активність і інноваційні процеси в національній економіці. *Економіка та держава*. 2013. № 6. С. 4–8.
3. Лубкей Н. П. Теоретичні аспекти управління інноваційним проектом на вітчизняних підприємствах. *Глобальні та національні проблеми економіки* 2018. Вип. 23. С. 252-255.

Володимир Гнієвський

студент,

Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка

РОЛЬ ПОДАТКІВ В ПІДВИЩЕННІ ЕФЕКТИВНОСТІ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ

Аналіз сучасної системи оподаткування в Україні, її становлення й розвитку дає змогу зробити висновок про серйозні недоліки, що їй притаманні. По-перше, це нестабільність податкової системи. Часті зміни в законах щодо окремих податків негативно впливають на розвиток діяльності суб'єктів господарювання, не дають можливості підприємствам нормально функціонувати, впроваджувати нові технології та випускати конкурентоспроможну продукцію. По-друге, система в цілому надто громіздка, розрахунки окремих податків невиправдано ускладнено. Безумовно, що працювати безконфліктно і комфортно платникам податків у такому запутаному правовому середовищі дуже непросто. По-третє, наявність значної кількості колізій в податковому законодавстві. Без вирішення цієї проблеми податкова реформа не зможе стати успішною, навіть якщо інші її аспекти будуть вдалі.

Із усього різноманіття фінансових проблем, які сьогодні виникають на підприємствах, найважливішими є природа податків, функції й принципи оподаткування. Дослідження природи податків фінансова наука проводить у сфері вчення про державу. Відомо, що з виникненням держави й державного апарата починається формування системи перерозподільчих відносин (розподіл уже розподіленого ВВП), що з розвитком товарно-грошових відносин виступає,

як правило, у грошовій формі. Основним методом перерозподілу ВВП є пряме вилучення державою певної частини внутрішнього валового продукту для формування цільових централізованих фінансових ресурсів, що й становить сутність оподаткування.

Однак і на сьогоднішній день розгляд природи податків, функцій і принципів оподаткування не втратило свого значення.

Функції податків, свідомо або несвідомо були й залишаються одним з найбільш дискусійних питань податкової теорії. Це є цілком правомірним, оскільки суспільне призначення та сутність податків як економічної категорії проявляється через конкретні їх функції. При цьому під функцією податку сучасною фінансовою наукою розуміється виявлення його сутності в дії, спосіб вираження його властивостей. Переважна більшість сучасних дослідників теорії оподаткування виділяє дві базових функції податків: фіскальну та регулювальну. Сутність фіскальної функції полягає в тім, що саме за допомогою податків і зборів забезпечується наповнення бюджетів всіх рівнів і відповідно реалізація функцій держави. Фіскальна функція забезпечує: формування дохідної частини бюджету та загальнодержавних цільових фондів; рівномірний розподіл сум податкових надходжень між ланками бюджетної системи; стабілізацію загальнодержавного та регіонального рівня соціального забезпечення громадян та забезпечення соціальних гарантій; досягнення високого рівня соціальної інфраструктури; забезпечення потреб науки, освіти, охорони здоров'я та навколишнього середовища, оборони та управління.

Деякі дослідники окремо виділяють стимулюючу (заохочувальну) та дестимулювальну (обмежувальну або стримувальну) функції податків. Але цей підхід не уявляється коректним з таких міркувань.

Унаслідок застосування заходів податкового стимулювання (податкової підтримки), як правило, знижується податкове навантаження на платника, в результаті чого непродуктивні витрати у вигляді податкових платежів скорочуються, а власні його оборотні кошти збільшуються. Наслідком цього є виникнення реальної економічної зацікавленості такого суб'єкта господарювання у виконанні всіх умов, передбачених нормами податкового законодавства, що регламентують застосування конкретного інструмента податкового регулювання. А виконання таких умов, якщо, звичайно, вони сформульовані коректно й з достатньою повнотою, в остаточному підсумку, повинно націлювати платника на вирішення саме тих завдань соціально-економічного розвитку, в яких безпосередньо зацікавлена держава.

Податковий вплив стримувального характеру, навпроти, сприяє збільшенню податкового навантаження (у випадку здійснення платником саме тих операцій або видів діяльності, у яких не зацікавлена держава), унаслідок чого збільшуються непродуктивні витрати суб'єкта господарювання, а рентабельність його діяльності (розрахована на основі чистого прибутку) знижується. Саме цей результат впливу таких заходів змушує платника відповідним чином відкоригувати свою господарську політику й змінити ті

економічні рішення, які йдуть врозріз із податковою складовою економічної політики держави.

По-друге, не можна абсолютизувати протиставлення податкового стимулювання й податкового стримування. Ці два процеси нерозривно зв'язані між собою, оскільки реалізуються вони через той самий об'єкт впливу – економічні інтереси платника. Як наслідок – регулятивний вплив на соціально-економічні процеси за допомогою податкової політики може поєднувати в собі як стимулюючий, так і стримуючий потенціал. Наприклад, порядок оподаткування податком на прибуток фінансової допомоги на зворотній основі, з одного боку, – стримує платників від її отримання, а з іншого, – стимулює отримувачів такої допомоги зменшувати період користування нею.

З огляду на це класифікувати той самий засіб податкового регулювання як однозначно стримуючий або стимулювальний – достатньо важко. Більш коректно говорити про переважно стимулюючі або переважно стримуючі заходи.

Список використаних джерел

1. Амбрик Л. П. Вітчизняний та зарубіжний досвід функціонування спрощених систем оподаткування. *Інвестиції: практика та досвід*. 2015. № 15. С. 28-33.
2. Бойко О. Я. Специфіка податкових систем України і країн Європейського Союзу та їх порівняльний аналіз. *Ефективність державного управління*. 2016. Вип. 4. С. 322-328.
3. Шевчук С. В. Методологічні підходи до оподаткування нерухомості: західна традиція. *Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2014. № 2. С. 205-217.

Лілія Кицишина

студентка,

Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка

УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ УКРАЇНИ

Недосконалість фінансової та грошово-кредитної політики держави спричинили невинуватене зростання державного боргу. Відсутність достатнього теоретичного обґрунтування, досконалого нормативно-правового забезпечення, ефективного механізму управління державним боргом, регулярного системного аналізу і контролю стану державного боргу та його впливу на національну економічну систему обумовили зростання державного боргу. Накопичення значного державного боргу та його зростаючий тиск на державний бюджет потребують вивчення сутності й особливостей управління державним боргом, оскільки борговий тягар впливає на функціонування національної економічної системи. Зростання державної заборгованості в окремих країнах, виникнення